

A nyugatnémet ellenzék időhúzó taktikája

● Bonn (MTI)

Eddig semmiféle megegyezést nem sikerült elérni a nyugatnémet kormánykoalíció és az ellenzék tárgyalásain — közölte pénteken déli sajtóértekezletén Conrad Ahlers, a szövetségi kormány szóvivője.

Elmondotta, hogy a legutolsó csúcsalkozón csupán az eddig végzett munka mérlegét vonták meg, és — ami nyitva tartja még a

megegyezés lehetőségét — a szembenálló felek kinyilvánították hajlandóságukat újabb találkozókra. A kapcsolatlévitel időpontjában azonban semmiféle megállapodás nem történt, ám — jegyezte meg a szóvivő — keddig lesz még alkalom újabb megbeszélésekre.

A csúcsalkozó után ismét összeült a CDU-CSU parlamenti csoportja is, hogy megvitassa a tárgyalások ala-

kulását, amelyről Barzel tart beszámolót.

Alig hangzott el Conrad Ahlers kormányzó nyilatkozata — amely a koalíció és az ellenzék tárgyalásainak eredménytelenségét óvatosan derűlátással enyhítette —, nyomban megszólalt Rainer Barzel CDU-elnök és elutasította a kormány „célzatos optimizmusát”.

A jobboldal szemlátomást az utolsó pillanatig élni kíván az időhúzás taktikájával is. Barzel közölte, hogy pártjának parlamenti frakciója legközelebb csak hét-főn ül ismét össze, a ratifikálásra vonatkozó végső döntését pedig keddre tartogatja. Kedden délután viszont — mint ismeretes — meg kellene kezdődnie második olvasásban a ratifikációs vitának.

A kereszténydemokraták jobbszárnyának aktivizálódása viszont mindinkább valószínűsíti azt a főkérvést, hogy az utolsó pillanatban, kedden, a CDU-CSU újabb robbantással kísérletezik majd, és megpróbálja a ratifikációs vita megkezdődését megakadályozni.

Hippik és a többiek

Irta: E. Rosenthal

4. Közben Barry is munkához látott. Kioldotta a tarisznyáját. Előszedett belőle valamiféle kacatokat, egy gombolyag fonalat, egy gyűrött Ghandi könyvet és végül egy kis alumínium dobozt, majd odaszólt.

— Na, jobb lesz, ha utazunk egy kicsit — a hippik nyelvén ez kábítószerevést jelent.

Még volt néhány kérdésem, de nem szóltam. A hippi békés természetű népség. De van egy biztos módszer arra, hogy megharagítsák, ha olyankor zavarják, amikor utazni készül. Barry keresetet vetett. Hüvelykujjával kinyitotta a kis dobozt, és összepréselt zöld kockát vett ki belőle.

— Ez marokkói. Vacak, de jobb, mint a semmi. Letört egy kis darabot, ujjával porrá dörzsölte. Papírba szórta a zöld port, és hosszú cigarettát sodort. A vége felfelé meredt. Azután visszahelyezte a dobozt a tarisznyába, gyufát vett elő és rágyújtott. Odanyújtotta. Ilendőségéből néhányat szippantott belőle és visszaadtam a cigarettát. Két tenyere közé szorította és lassan szívott belőle. Még egyszer. Még egyszer. Behunyta a szemét.

— A lábam most elnehezdedik, a fejem meg könnyűvé válik. És a színek világosabbakká: ismét szippantott — nagyon világossá —, azután elhallgatott.

Az „utazás” megkezdődött.

...Az égbolt keleti részén felragyogtak a csillagok. Elcsendesedtek a zenészek is. A tábor álomba merült. Néztem a táborköz zsaratnokat és más éjszakákra, más emberekre emlékeztem. Kétszersültek ropogására, az égig csapó szikrákra, mámoros fiatal arcokra. Akik nem tudták elrejteni boldogságukat, az életben rájuk váró nagyszerű dolgok kívánságát.

Ezeknek itt, nem adatott meg, hogy megismerjék ezt az ifjúkori boldogságot. Lényegében jó fiúk és lányok ezek, akik odadobják a kesztyűt a parazita társadalomnak. Úgy gondolják, hogy elvették ezt a társadalmat, eltávolodtak tőle. Valójában azonban maguk is parazita-ként élőködnek a testén. Egyébként sokan közülük vissza is térnek kebelébe. Ritka az olyan, aki 25—30 éves koráig is hippi marad. Ismerek jónéhány rendes filatel polgárt, aki korábban hippi vagy beatnik volt. Plédbe burkolózva szívesen üldögélnek az otthoni tűzhely melegénél és emlékeznek egykori csavargásukra.

Egyszer zürichi barátom egy „balos” étterembe vitt el, ahol — mint mondják — zürichi tartózkodása idején Karl Marx is gyakran megfordult. A félhomályos, alacsony teremben rajtuk kívül csak néhány vendég tartózkodott. Egyszerre zajos fiatalemberek csoportja rontott be, egyikük alacsony, vörös pofaszakállal. A barátom oldalba bökött és füllembe súgta:

— Ez Daniel Cohn-Bendit. Először láttam személyesen a francia baloldali fiatalok vezéréit. Sokat olvastam róla az 1968 nyarán lezajlott franciaországi események idején. A műveit is olvastam. Bizonyos vagyok benne, hogy megjelenése az étteremben szintén egyfajta gesztusnak számított. Elvégre néha marxistának nevez magát, igaz, nem tiszta marxistának, hanem anarchista marxistának. Az ő szüleménye ez az új elméleti hibrid — az anarchista marxizmus, vagy ahogy ők hívják, gauchizmus.

Elég bonyolult dolog kiigazodni Cohn-Bendit elméletében. Miután megismerkedett a forradalom történetével, arra a következtetésre jutott, hogy mindez csak láncreakció, amely a gauchizmus elméleti és gyakorlati igazságához vezet. Cohn-Bendit elismeri, hogy Marx közelebb áll hozzá, mint Proudhon, de Bakunyint kedvesebb számára Marxnál. A bolsevikok rokonszenvesebbek, mint a szociálfreformisták, de Mahno apó közelebb áll hozzá, mint a bolsevikok. Lázító beszédei egyetlen eszméjét tartalmazták: tömegmozgalmat kommunista vezetés nélkül.

Cohn-Bendit nincs általában a vezetés ellen — ő maga is szeretett vezetőként fellépni. Nagy érdeme van a párizsi május—júniusi események kirobantásában. Igaz, amikor harcra szólította a diákokat, nem tudta megmagyarázni, tulajdonképpen miért is kell harcolni, és ami a legfontosabb, hogyan kell harcolni. Miután fellázította tömegét, a kritikus pillanatban eltűnt.

Egyébként nem is áll szándékában, hogy valamit is megmagyarázzon. Elméleti credója: a mozgalom spontaneitása. Vagyis: „Hajrá, megy ez magától is”. És ehhez semmiféle különleges szervezetre nincs is szükség. Cohn-Bendit ezt le is szögezi: „Az alapnak nem a szakszervezetek és más szervezetek keretében zajló mozgalmat, hanem a jelenlegi uralmi rendszer elleni mozgalom tekintjük.” És tovább: „Mi nem akarunk nagybetűs szervezetet létrehozni. A feladat az elégedetlenség tömeggócainak létrehozása, legyen az ideológiai vagy diákcsoport vagy feketeingesek bandája, amely a fennálló rend ellen tiltakozva politikai harcot folytat.”

Ki biztosít arról, hogy a feketeingesek bandája, amelyet Cohn-Bendit a „szocializmus nevében” szólít az elnyomó apparátus elleni harcra, nem horogkeresztet zászlót emel-e magasba? Ez egyáltalán nem elvont feltevés. Nemrég egy benzinkútnál odamentem egy csupa börbe öltözött fiatalember csoporthoz, akik nem tartoztak a Fekete Angyalokhoz, sem az Ördögököz és motorkerékpárjaik zúgását túlharagva bemutakoztat. Válaszul az egyik odabökte: „Gyűlölöm az újságírókat. Heil Hitler!”

(Folytatjuk)

Hármas arab csúcs

● Algír (MENA, AFP)

Az Arab Köztársaságok Szövetségének két tagállama és Algéria kapcsolatai szorosabbra fűzésének jegyében tanácskozik Algírban második napja Bumedien algériai, Szadat egyiptomi és Kadhafi líbiai államfő. A három elnök csütörtökön este tartotta első eszmecserejét a hivatalos delegációk bekapcsolódásával. Pénteken délelőtt folytatták csúcstértekezletüket. Az algériai rádió bejelentése szerint az első napi megbeszélés napirendjén a

palesztinai probléma és az arab egység kérdése szerepel.

A három elnökkel párhuzamosan a külügyminiszterek is tanácskoznak, ők készítik elő a közös közleményt.

A hármass csúcstértekezlet befejeztével Szadat elnök ma, szombaton délelőtt háromnapos hivatalos látogatásra Tunéziába repül. Ez lesz Egyiptom részéről az első elnöki látogatás Tunéziában.

Befejeződött az olasz választási kampány

● Róma (MTI)

Pénteken befejeződött Olaszországban a két hónapja tartó, minden eddiginél hevesebb választási kampány. Ejjéltől kezdve tilos mindenfajta választási propaganda, gyűlés és egyéb megnyilvánulás; a szombati szünnap után vasárnap és hétfőn urnák elé járul a 37 millió választópolgár.

A pártvezetők beszédeivel pénteken mindenütt megrendezték a kampányzáró választási gyűléseket. Az OKP választási hadjáratát hagyományosan Rómában, a Piazzza San Giovanni rendezett hatalmas tömeggyűlés zárta le. A gyűlésen Luigi Longo, a párt elnöke és Enrico Berlinguer főtitkár mondott beszédet.

Gandhi és Bhutto találkozik

● Új-Delhi (UPI, Reuter)

Szvaran Szingh indiai külügyminiszter bejelentette, hogy Indira Gandhi indiai miniszterelnök és Zulfikar Ali Bhutto pakisztáni elnök előreláthatólag június 4-e és 8-a között tart találkozókat egymással.

*

Pénteken délelőtt pakisztáni csapatok támadást intéztek Kasmir északnyugati körzetében indiai állások ellen — közölte az indiai hadügyminisztérium szóvivője. A támadók létszámát egy zászlóaljra becsülik. A pakisztáni támadást túzserg is támogatja. A harcok még nem értek véget. A szóvivő nem bocsátkozott részletekbe, nem számolt be veszteségekről sem, hangsúlyozta azonban, hogy ezzel az újabb fegyveres akcióval a pakisztániak legdurvábban sértik

a tavaly, december 18-án megkötött tűzszüneti megállapodást.

RÁDIÓTELEK

Párizs

Valery Giscard d'Estaing francia gazdasági és pénzügyminiszter pénteken a Szovjetunióból visszaérkezett Párizsba. A miniszterelnök rövid nyilatkozatában méltatta a francia-szovjet együttműködés tartós jellegét, és hangsúlyozta, hogy Franciaország és a Szovjetunió az együttműködés bővítésére törekszik.

Nicosia

Szpirosz Kiprianu ciprusi külügyminiszter pénteken bejelentette lemondását. Kiprianu a függetlenség elnyerése, azaz 1960 óta töltötte be a földközi-tengeri sziget-

ország külügyminiszterének tisztségét.

Conakry

Fiedel Castro, a Kubai Kommunista Párt első titkára, a forradalmi kormány miniszterelnöke, aki hivatalos barát látogatáson Guineában tartózkodik, jelenleg országjáró körutat tesz. Kíséretében van Sékou Touré elnök is.

Bukarest

Május 16., és 17-én a romániai Vaskapu-sorosban található kerül sor Nicolae Ceausescu, a Román KP főtitkára, a román államtanács elnöke és Joszif Broz Tito jugoszláv köztársasági elnök, a JKSZ elnöke között.

Politika és tudomány egymásra utáltak, szövetségesek

Csongrád megyei

eredmények, tapasztalatok

A Központi Bizottság

kongresszusi referátumában olvashatjuk: „A szocialista és kommunista társadalom felépítése csak a tudomány széles körű felhasználásával kialakított magas szintű termelőerőkkel, a társadalmi fejlődés tudományosan feltárt törvényszerűségeinek figyelembevételével a tudományos szocializmus elmélete alapján lehetséges.”

Tudománypolitikánk realizálása jó ütemben halad. Valljuk ezt még akkor is, ha tudjuk, hogy tudományos kutatóink gyakran jogos, néha túlzott mértékben igénylik a feltételek javítását. A jogos igényekkel egyetértünk, de számolni kell a realitásokkal. „Ha a nemes cél nem párosul a lehetőségek reális felmérésével — mondotta Kádár János elvtárs a tudománypolitikai határozat elfogadása után —, akkor súlyos hibák követhetnek be. A tudományos életben is egyaránt számolni kell a szándékokkal, az akarattal, meg a lehetőségekkel. Figyelembe kell vennünk a problémák megoldásának sürgősségét, de a realitásokat is.”

A tudományos kutatásra fordított összegek növekedési üteme meghaladja a nemzeti jövedelem növekedését. Ezzel nemzetközileg is rangos helyet tudhatunk magunknak. Szűkebb pátriánkban körülnézve elegendő talán a Magyar Tudományos Akadémia Szegedi Biológiai Intézetének impozáns épületére utalni, amely egyidejűleg szimbolizálja a fejlődést és a tudományos kutatás decentralizálási főkérvéseit. De említhetjük a szénhidrogén, kibernetikai kutatás fejlesztését is, vagy azt, hogy az egyetemek társadalomtudományi tanszékei ma lényegesen nagyobb anyagi támogatást kapnak tudományos kutatásokra, mint korábban. A tudománypolitika realizálását nagymértékben fogja segíteni az új szegedi könyvtárkombinát felépítése, amelyben a kutatómunka jelentős dokumentációs bázisa jön létre.

A tudománypolitika realizálása természetesen korántsem egyenlő az új objektumok építésével, a kutatás személyi, tárgyi feltételeinek mennyiségi növekedésével. A rendelkezésre álló lehetőségek hatékonyabb kihasználása a tudománypolitika realizálásának még számos lehetőséget tartalmazó terpe. Elegendő talán arra az országos vizsgálatra utalni, amelyet a KNEB végzett a közelmúltban és kénytelen volt megállapítani nagyfokú kihasználatlanságot a különösen nagy értékű műszereknél. De jelentős szellemi értékek hasznontalan pazarlását csökkenteni a kutatások koordinálása, a megfelelő információ biztosítása is. Az USA vezető politikusainak beismerése szerint ma az Egyesült Államokban folyó tudományos kutatások fele szükségtelenul párhuzamos. Ezt a „luxust” mi nem engedhetjük meg magunknak. Saját érdekünk, hogy anyagi és szellemi erőink okos felhasználásával a számunkra fontos kérdések közül azt kutassuk, amit mások még nem oldottak meg és munkánkban építsünk a nemzetközi összefogás lthetőségeire, mindenképp a Szovjetunióban, a KGST-országokban folyó munkákra és a tudomány nemzetközi eredményeit alkalmazzuk minél körültekintőbben saját feltételeinkre.

A tudomány

egészen belül — közvetlen ideológiai-politikai jelentőségéből adódóan — pártunk X. kongresszusa mélyrehatóan elemezte a társadalomtudományi kutatások helyzetét, feladatait. Ennek szellemében nemrég a Szegedi Akadémiai Bizottsággal közösen megvizsgáltuk a megyénkben folyó tudományos társadalomkutatás helyzetét és feladatait a tudománypolitikai irányelvek tükrében. Nem a társadalomtudományok egészét néztük tehát, hanem csak azokat a tudományterületeket, amelyek a mindennapi politikai munka szempontjából is különös jelentőségűek: az államtudományi, közgazdasági, szociológiai, neveléstudományi, erkölcsi-etikai, ifjúságkutatási, településgazdasági, munkásmozgalm- és helytörténelmi kutatás helyzetét és feladatait. Az összegezés jelentős eredményekről ad számot. E helyen a kutatótt témák közül csak néhányat sorolunk fel. Az állam- és jogtudományi kutatók részt vesznek a szocialista demokrácia és az ál-

lamélet továbbfejlesztését, az alkotmányunk módosításával kapcsolatos országos nagy munkákban. Fontos témakörük az új tanácstörvényből adódó igazgatási kérdések vizsgálata. A közgazdasági kutatások elsősorban agrár jellegű témákkal foglalkoznak: a földdel kapcsolatos közgazdasági kérdések, a tulajdonviszonyok fejlesztésének hatása a tsz-ek gazdálkodására. De vizsgálják a személyes jövedelemelosztás kérdéseit a szocialista népgazdaságban, a tanyarendszer átalakulását a délkelet-magyarországi megyékben. A bontakozó szociológia elsősorban a település-szociológiai kutatásokra koncentrált, de kutatja a falu szocialista átalakulásának folyamatát, a különböző szervezetek működését is. Az ifjúságkutatás sok csatornán folyik, témái is szerteágazóak. Ezek közös jellemzője, hogy elsősorban az értelmiségi utánpótlásra koncentrálnak, márpedig az ifjúság többi rétegének, csoportjának vizsgálatára is energiát kell fordítaniuk.

A neveléstudományok fontos témája az iskolarendszer továbbfejlesztésének vizsgálata, a tudásszintmérés kérdésköre, a korszerű tantervek, tankönyvek készítésének követelményei, a neveléstudomány oktatásának módszertana. A pszichológia képviselői a személyiséglélektan kérdéskörével, illetve munkapszichológiával foglalkoznak, de nem hiányzik a témák sorából a kriminálpszichológia, a gyógypedagógiai pszichológia kutatása sem. Az erkölcsi-etikai kutatások foglalkoznak az érdekvizonyokkal, az ifjúság erkölcsi arcúlatával, a családkerölcs kérdéseivel. Úgy gondoljuk, e témakörök a következő években még nagyobb súlyt kell képviseljenek a mindennapi politikai munka alakításában is. A településfejlesztés vizsgálata a Dél-Alföld, ezen belül Csongrád megye vonzáskörzetére koncentrályva mindenképp a közlekedést és az iparfejlesztést öleli fel. Az alakuló hosszú távú településfejlesztési program megvalósítása során nehezen volna nélkülözhető e tudományterület erősítése.

Jelentős eredményeket tudhatunk magunknak a munkásmozgalmi kutatások terén is. Ismeretes, hogy Csongrád megye munkásmozgalm-történetének két dokumentumkötetét megjelent, a továbbiak készülnek. Jól halad a munkásmozgalmi kismonográfiák készítése és publikálása. A munka jelenlegi üteme feljogosít arra a reményre, hogy egy-másfél évtizeden belül elkészülhet megénk munkásmozgalm-történetének monográfiája is. Fontos kutatási téma a délkelet-magyarországi mezőgazdasági viszonyok vizsgálata 1944—1962 között. Emellett számos hejytörténelmi téma kutatása is folyik. Egyik soron következő tennivalónk a sok csatornán és különböző színvonalon folyó helytörténelmi kutatás és publikálás tartalmi-szervezeti kérdéseinek tisztázása.

A kutatótt témák vázlatos felsorolásából is jelentős